

SENSE TTÍTOL, TU!

20 de gener del 2017

... .. -Qué! Com va això? Com te trobes? Vols alguna cosa? Tens fred? Massa calor potser? (No li dic el seu nom. Ell, no me'l diu mai a mi, el meu nom, això que sap que m'agradaria molt) -No, no, estic bé. Deixa'm-ho aquí -l'esmorzar- Uns copets sobres la cuixa... ai ai aiii...aquest "malot malot"...ipenso: mira que estar-se al llit tenintla grip i dormint amb les ulleres posades, a punt de mirar el mòbil per si li arriba algun missatge, això vol dir que no està tan malament. Ahir dormia com un socfebrós... avui ja està molt millor. Ara soc jo la que no respiro bé. Noto com un gran núvol de boira al pit i em costa respirar, sembla que m'opremeixi els pulmons i els bronquis, aquest núvol, tusso. Tanmateix continuo vivint.No!, noli ho dic a ell, -ni lo de les ulleres posades ni lo del continuar vivint ni lo del pit emboirat. Només son pensaments meus. Hauré d'anar al "matasanos" que deia el meu pare.

... .. que la veus aquesta! és que fa cara de "xiste" eh! La veus? Es nota que li cau simpàtica a qui porta el programa. Aquesta concursant està nerviosa, avui és el seu primer dia. No n'encerta ni una. Sí que té cara còmica sí. A mi, em fa riure!Mira, mira, com fa anar els llavis...No! No és la "Soledad" de Laura Pausini. No! No! Fins al pròxim programa i a practicar! Analena dona.....- *No no és el título Fran... hay que seguir jugando... I ahora vamos con el marcador de Fernanda...Tu,fixa't com riuen!* - "Expedir" home, "expedir"... *hasta el próximo programa y a buscar Laura Pausini.* -Me'n adono de que aquí a la tele sí que els hi diuen el nom- Bé! iara tv apagada. En aquest programa encara aprenc però n'hi ha cada un es veu. I els telenotícies sempre repeteixen el mateix tantes vegades!! ho suportem. Es clar, volem estar ben informats.

El noi -fill-"trentanyero" ja ha marxat. M'ha agradat que vingués a treure el cap per veure què fèiem. Aquest matí he atabalat una mica a son pare omplint-li el cap d'un munt de "potsers hauríem de" i "potsers haurien de"... i veig he d'anar molt en compte amb els meus pensaments i amb les meves paraules, ja que, després, les coses, els esdeveniments, les circumstàncies, les vivències es van succeint de manera totalment diversa a com jo em pensava, i me'n dono compte de que mai no es pot mal interpretar res de res, perquè tots i totes som diferents, diversos. Curiosament noto que els meus pensaments tenen com una força que sembla que arribin a aquelles persones amb qui penso. Allò que en diuen "telepatia" potser?. Potser sí. Igual existeix. És com si aquell o aquellaaltre, m'hagués sentit.Com si se sincronitzés tot plegat i llavors ells em sorprenen, saps? I, tot allò que havia pensat o dit sobres aquella persona ho he d'esborrar i desdir. Ah! I saps quèsovint em passa? doncs queem truca una persona per telèfon just quan jo també la volia trucar a ella ialeshores jo no goso dir-li: -Hola, sí! jo també estava pensant en tu, et volia trucar, no ho he fet

i mira, ara vas i em truques tu! malgrat que de vegades, ho he dit eh? ai, ara no sé per què t'ho deia això! Ah sí! Per allò dels "pensaments", que els hede cuidar i, quan cal, intentar canviar-los, perquè noto que tenen molta importància saps? Sí, segons què penso, em sento millor o pitjor, ves tu!

Ara, acabo de regar les plantes d'interior perquè en el llibre que tinc de les llunes diu, assenyala, que avui és molt bon dia per regar-les i, poc a poc, les vull acostumar a absorbir l'aigua en els dies més adients amb la lluna. A més a més-no ho sap ningú més que jo- les he regat amb aigua de Viladrau, que també hauria pogut ser Font Vella o qualsevol altre marca del mercat de les aigües embotellades, però no ho he dit a ningú perquè em prendrien per boja i no cal dir-ho això. Mireu, jo, crec en tot i no crec en res, però allò que diuen que va bé, doncs, ho provo. Ho vull experimentar per mi mateixa.

Per això, avui també he provat de fer-me un batut de cosa crua; api, espinacs, pastanaga, cogombre, llavors de chia, kiwi, una mica d'aigua –també embotellada- i amb un tros de planta d 'Aloe Vera del jardí. Abans però, li he demanat permís a la planta - això tampoc ho he dit a ningú- per tallar-li aquella fulla que jo he cregut que podia anar bé, la de més tocant a la terra, aquella fulla més gruixuda, més pleneta... així que, amb la fulla d' Aloe Vera als dits, i un ganivet he anat pelant-ne un tros, de fulla. Tots els dits m'han quedat gelatinosos i molt enganxosos, com si estessin embolcallats amb una goma d'enganxar. I, tot a dins d'un pot, amb una batidora ho he triturat tot. D'antuvi costava una mica però després ja ha anat més fluida la cosa... i sí, sí, me n'he pres dues tasses de mida de cafè amb llet. I, perquè he fet això? Doncs perquè una persona em va dir que anava tan bé per a la pell, que la Preysler, sempre més jove cada dia, ho preniai que amb l' edat que ja tenim, ens hem de cuidar més del que ho fèiem fins ara. D'aquest batut? Mai més en faré! La pell? Farà el seu curs, envellir. I què?

Noto que quan penso, dic o escric "i què"? em sento més forta per dins i no tinc por de res. Igual com quan em permeto dir "no". Hi hauré de pensar més sovint a dir-ho, a escriure-ho i a pensar-ho. Tant una cosa com l'altre.

Bé, doncs, allò que dèiem tu, que ni que m'ho cregui tot, tampoc no m'ho crec del tot,tot, saps?...tanmateix -segons què, eh!- ho provo, i segons què no, ja que jo sé que no m'aniria bé niper al meu cos, ni per la meva ment ni per la meva salut emocional. Ves què dic ara, ves que no ho sabem tot això, tonteries.

... .. vaig a tancar les portes d'alumini de l'exterior. El sol ja es deu haver amagat. Ho suposo, doncs avui ha sigut un dia molt gruixut al cel. Hi havia uns núvols molt espessos i d'una grisor molt densa i de molt de pes, fins a tal punt que, en un moment donat del dia, vers al migdia, s'han posat a descarregar com si realment els fes nosa aquell pes tan pesant, i, han començat a desfer-se, els núvols, talment rams de plors de totes aquelles persones que sofreixen tant a la terra.

Perquè, n'hi ha que sofreixen eh?. Sí, el sofriment, existeix. Avui, –tornant a les notícies dels diaris, tv., ràdio, etc.-que si un terratrèmol als peus del Gran Sasso d'Itàlia, als Abruzzo, un hotel enfonsat per una allau de neu, pedres i arbres. Trenta persones soterrades -enterrades vives!- un quants morts-segons diuen-avui, han pogut rescatar sis nens encara en vida... etc. etc. etc. T'imagines estar enterrat o enterradaviu o viva? sota la neu, sota les pedres, sota els arbres. Sota de tot! veient potser, des del lloc on et trobes, una petita guspira fluorescent de llum, tallant la més absoluta foscor, escardant el pes de la situació, aportant-te una lleugera esperança de vida? O no, sense poder veure res de res, estar en la més negra i insuportable foscor. Sentint, com un eco en la llunyania, les veus de les persones que, des de fora, et busquen... i no poder respondre, no poder sortir, no poder respirar per la manca d'aire...tenir el cos ple de dolors, de ferides sagnants, sentir el pes de tot a sobre teu, i amb el temps començar a tenir gana, a tenir set, a tenir fred, o potser molta calor fins a perdre la consciència? –t'ho imagines això?- en fi, adonar-te de que mores sota la runa viu o viva... quin drama sí! Bé, això n'és un, però n'hi ha de tantes classes diverses de drames... mare meva!

Després, que si avui el President Trump quedarà investit com a 45è President d'EE.UU. – Diu que arreglarà tot el país, però... és un país molt dividit... ahir, hi van haver manifestacions en contra d'aquesta investidura... i com ho arreglarà? A base de guerres, agressivitat, armes i discòrdies.... Ho té pelut... bé “allò” no ho sé si li té gaire eh? Doncs és molt de cabell blanc tenyit de ros... però... ho té pelut... pelut...I, en fi, porticons tancats ja. Es nota la fredor accentuada que porta, la nit...

Vaig a veure –altre vegada- al company –marit- amb qui visc des de fa 37 anys i que té la grip i és al llit i després em posaré a estudiar piano, que si el Claro de Luna de Beethoven, que si el Preludi nº 6 de Bach, que si “La fille au cheveux du lin” de Claud Debussy... pur entreteniment tot gaudint. Omplo estones del dia. Noto que em va bé, la música, ves!

30 de gener del 2017-

Fa 10 dies que no sortim de casa. Una casa silent que fa basarda i tot. Absència del que abans hi havia, a casa, i ara no hi és: més Vida!

39'3°C marca el termòmetre. Un cop sec al pit m'ofega. El meu cos grinyola de dolor. Les neurones emballen calentes i inflamades. L'arbre bronquial se'm desfà cridant per treure la mucositat fabricada a dojo. Les nits s'allarguen tossint i tossint. Ganes de no res. Només de deixar passar el temps. Aquests segons, minuts, quarts i hores, un darrera l'altre... sense fer res. Només ganes d'estar-me al llit.... Mai no hi havia estat tan bé, al llit! Com si m'haguessin hipnotitzat. La veu que no em surt. És com un filet tímid i esquerdat, que es trenca, que es desfà, la veu. I tot mirant-me al marit, pensar: que bé que ens tenim l'un a l'altre!. Noto que aquest pensament em fa bé. Li ho dic això, sí, sense dir-li el seu nom però.

9 de febrer del 2018-

Nit de fred i neu. Ple hivern. Els ajuntaments activen plans per als sensesostre pel fred. Els Jocs Olímpics d'hivern a Corea del Sud, a Pyeong Chang, inaugurats. JxCAT presenta una resolució en solitari, sense ERC. Càmeres instal·lades per detectar cotxes contaminants. Deixen en mans de Roger Torrent activar el compte enrere per al desbloqueig de la investidura de C. Puigdemont. El Jutge Llarena ha tornat a rebutjar la petició de llibertat de Jordi Sánchez... .. que si hi haurà doble govern, que si la Soraya ha anat a veure a l'AnaRosa... "En fin, bref!", que diuen els francesos.

- Qué! Que no hem de marxar doncs? Com que encara estàs amb tot això d'aquestes lletres...
- Aaaiiii... .. com m'agradaria Agustí, que, ni que només fos de tant en tant, alguna vegada em diguessis el meu nom. I, si l'acompanyessis de miradeta mig gatuna, felina, i un to de veu tendreta i dolça... com m'agradaria!

No sé si aquest pensament em fa bé o no, tanmateix li ho dic, i aquesta vegada sí que li dic el seu nom,tu!. A mi, em costa menys dir-li que no dir-li.

a Tarragona,9/02/2018

=====